

Narodna nošnja

Dukati na nošnji moga kraja
Zlate se na sunčevim zrakama
Poput nebeskoga raja
Odsjajem napunjenim sjećanjima.

Davno je prošlo vrijeme
Šepurenja u rubinama ulicom.
Sada nosimo samo teško breme
Moleći Majku nad krunicom za stara vremena.

Izbljedjeli su običaji
Panonije moje mile,
Uzburkali se osjećaji
Iz vremena kad su babe djeca bile.

Prošlost kišu na oči zove...
Stare bi opet rado bile Šokice
Da ih djedovi kao nekada love
Te im zatrepere umorne okice.

Mladi se ne trude
Vratiti kulturnu baštinu,
A jako se čude
Kada zavlada neimaština.

Zanosnoga, djetinjega srca
Diku zavičaja svoga nosim.
Ono sve jače kuca...
Ljepotom svoje baštine se ponosim.

Bez imalo sramote
Stihove o Slavoniji pišem
Jer ona piše note
Koje mi omogućavaju da dišem.

Karla, 14 godina

OŠ Miroslava Krleže, Čepin

Mentorica: Marija Dorić, prof.